

Pastoralrådets sogneundersøgelse 2011

LIVET I MENIGHEDERNE OG BISPEDØMMET

"De kom i enighed i templet hver dag; hjemme brød de brødet og spiste sammen, og jublende og oprigtige af hjertet priste de Gud og havde hele folkets yndest. Og Herren fjøede hver dag nogle til, som blev frelst." (ApG 2,46-47)

1. LIVET I MENIGHEDERNE OG BISPEDØMMET

Bispedømmet står i disse år – som så mange andre bispedømmer i den vestlige verden – over for en række store udfordringer, og måden disse adresseres vil have afgørende betydning for Kirkens trivsel og vækst generationer frem i tiden.

Ét er den omsiggribende sekularisering i samfundet, hvor troen i stadig højere grad gøres til en privatsag og hvor det offentlige rum renses for religiøse symboler og ytringer. Noget andet er den kendsgerning, at denne udvikling accelereres af det faktum, at den kristne tro ikke med samme selvfølgelighed som tidligere gives videre i arv.

Endelig står bispedømmet overfor en række udfordringer, hvor de vigtigste kan karakteriseres således:

- dårlig økonomi grundet bl.a. manglende opbakning til den frivillige kirkeskatteordning
- aldrende præstestand
- mange fremmedsprogede katolikker og præster
- behovet for professionalisering af dele af menighedsarbejdet
- Indførelsen af elektronisk kirkebog

Det er vores håb, at en drøftelse i menighederne af ovennævnte udfordringer vil kunne resultere i løsningsforslag og konkrete initiativer til at få vendt udviklingen i en mere positiv retning.

Inspiration til diskussionen

- Hvordan samles menigheden som en stor familie af Guds børn? Hvad er særligt vigtigt for menighedslivet? Og hvad gør man for at stimulere den enkeltes åndelige udvikling?
- Hvordan understøtter menighedsrådet fællesskabet? Hvilke opgaver skal rådet tage sig af?
- Er der et godt samspil mellem menighed, menighedsråd, præster, ordensfolk og f.eks. fremmedsprogede grupper? Hvorfor/hvorfor ikke?
- Hvordan understøttes familierne, børnene, de unge, de ældre, de brudte familier, de ensomme? Skal der gøres mere?
- Hvilke tiltag gøres for at fremme kald til præstegerningen og ordenslivet i menigheden?

- Findes der nok aktiviteter i menigheden? Hvad mangler?
- Hvordan 'rekrutteres' frivillige? Hvordan kan det gøres attraktivt at deltage i frivilligt arbejde?
- Er menigheden aktivt involveret i hjælpearbejde her eller i udlandet? Hvorfor og hvordan?
- Er der et aktivt samarbejde med ikke-katolske kirker? Hvilket udbytte er der/kunne der være af et sådant tværkirkeligt samarbejde?

- Menigheder kan nedlægges eller sammenlægges, nye oprettes. Sogneområder kan ændres. Er der noget der kan gøres bedre her?
- Har menigheden nogen gode idéer eller erfaringer, som andre kunne have glæde af at høre?
- Skal pastoralrådet beskæftige sig med livet i menighederne og bispedømmet? På hvilken måde?

FAKTA: Bispedømmets struktur og opbygning

Ethvert bispedømme ligesom vort er opdelt i mindre lokale enheder, som vi kalder *sogne* eller *menigheder*. Ethvert sogn/ menighed har som sin egen hyrde en præst udnævnt af biskoppen. Denne præst kan godt samtidig være, og er ofte i vort bispedømme, hyrde for flere menigheder uden at disse udgør én menighed.

I enhver menighed er der et *menighedsråd* valgt af menighedens medlemmer over 16 år. Præsten eller de præster og diakoner, der har embede i menigheden, er fødte medlemmer af menighedsrådet. Menighedsrådet sidder i en 4-årig periode. Menighedsrådet har medansvar under præstens ledelse for alle forhold, der berører menighedslivet bortset fra det helt specifikke præstelige område.

I bispedømmet er der et *pastoralråd*, som efter de seneste vedtægter for sammensætning af pastoralrådet (1. februar 2009) udpeges af menighedsrådene, af præsterådet, Katolsk Søsterforbund, samt repræsentanter for de seks større fremmedsprogede grupper udpeget af biskoppen i samråd med *forretningsudvalget*, i alt 43 faste medlemmer med stemmeret.

Derudover er der 10 faste medlemmer uden stemmeret, men med taleret, repræsenterende institutioner og embeder. Pastoralrådet sidder ligeledes i en 4-årig periode.

Pastoralrådet har under biskoppens myndighed og ledelse medansvar for alle forhold, der berører bispedømmets liv. Rådet har rådgivende kompetence. Pastoralrådet vælger et forretningsudvalg, der repræsenterer det mellem møderne.

I bispedømmet er der endvidere et *præsteråd* delvist valgt af præsterne delvist udpeget af biskoppen. I følgende gældende kirkeret skal præsterådet hjælpe biskoppen i hans ledelse af bispedømmet på det pastorale område (kanon 495). Rådet har rådgivende kompetence.

Ud af præsterådet skal biskoppen vælge et *biskoppeligt råd* for en 5-årig periode, som biskoppen kan konsultere i alle spørgsmål.

I henhold til kirkeretten findes der i bispedømmet et *økonomisk råd* bestående af eksperter i økonomi, administration og jura, udnævnt for en 5-årig periode. Det er første og fremmest rådets opgave på baggrund af biskoppens direktiver at udarbejde budget og aflægge regnskab for bispedømmets økonomiske forvaltning.

Endvidere skal nævnes den *kirkelige domstol*. I princippet kan den behandle alle sager, der omfattes af kirkeretten. Den er ikke en alternativ domstol til de civile domstole. I praksis behandler den mest anmodninger om ugyldighedserklæring af ægteskaber.

I sin ledelse af bispedømmet er biskoppen bistået af *bispekantoret*, der består af følgende sagsområder:

Sekretariat for biskoppen og generalvikaren med tilhørende pastoralt arkiv, medlemsregistret, kirkeskatteordningen, ejendomsadministration, IT og bogholderi, sprog- og integrationstjenesten for nyankomne præster og søstre, informationstjenesten (herunder Katolsk Orientering), Liturgikommissionen, Pastoral-Centret, Evangelisationstjenesten, Missio, Historisk arkiv og Sankt Andreas Bibliotek. Dertil kommer Caritas, som er Kirkens nødhjælpsarbejde.